

GRAČANIN ŠEFCET zap.Istr.sudije od 23.06.1993.godine

Početkom 1992.godine na insistiranje mog prijatelja Alić Mustafe zv."Taško" postao sam član SDA. Alić Mustafa je u to vreme bio predsednik MZ koju je formirala SDA. Od mene je tražio da vodim uređenje MZ, da pregledam podrume i skloništa u mojoj MZ koji bi mogli da posluže kao ev.skloništa od nekog iznenadnog napada. Ja sam tako postupio. Tokom avgusta 1992.god.bio sam na jednom sastanku u kafečajnici Fontana u ul.E.Kardelja, gde su bile prost. rije V-te MZ SDA. Sastanku je prisustvovalo više ljudi a sećam se da su bili: Ahmetović Soko, Aljković Hajro, Alić Mustafa, Zilkić Safet, Jakupović Hodo, Rašljanin Šefkoja iz Mura, Muminović Harun, izvesni Nune iz IIIće MZ, Kolašinac Hajriz, Ugljanin Fadil i još neka lica. Sastankom je rukovodio Soko, koji je rekao da je došlo vreme da organizujemo samozaštitu i formiramo štabove po MZ u koje treba birati i poveriti ljude, a prvenstveno rez.officire. Taj štab je trebao da broji 10-tak ljudi i da ima komandanta. U početku štab nije bio naoružan a sećam se da je Jakupović Hodo zajedno sa Aljković Hajrom rekao da je ovaj posao u njihovoj MZ već završen.

Posle nekoliko dana od ovog sastanka meni je Alić Mustafa rekao da ću ja biti komandant štaba II-ge MZ SDA što sam i prihvatio. U početku se aktivnost štaba svodila na dežurstva u kafečajnicama bez oružja a kasnije me je pozvao EtžDžemail-Ljako da dođem kod njega u staru Centralu i da preuzmem pušku. Uz autom.pušku dao mi je dva okvira sa po 30 metaka, odnosno sa po 15 metaka, koju sam odneo kući i zakopao u blizini kuće. Posle nekoliko dana ja sam poslao mog brata od strica Gračanin Aćifa koji je od Etemovića preuzeo još 8 pušaka u tri jutana džaka. Puške sam izvesno vreme držao u podrumu a kasnije sam oružje podelio, tako što sam Bihorac Šukriji dao automatsku pušku sa dva okvira i 60 metaka, Besimu N. iz ul.Donji Aleksinac isto oružje i istu količinu metaka, zatim sam oružje dao Suljević Ismetu i to autom.pušku sa dva okv.i 60 metaka, Redžepu N. autom.pušku sa dva okv.i 60 met.G Gračanin Aćifu autom.pušku sa dva okv.i 60 met.Gračanin Muradinu autom.pušku i 60 met. Gračanin Abduselamu puškomitraljez sa dva okv.i 60 met. i Gračanin Hajru snajpersku pušku sa 20 met. Meni su Gračanin Muradin i Hajro rođena braća.Ovo oružje sam podelio sept.meseca 1992.godine.

Poznato mi je da je Alić Mustafa polagao zakletvu pred Hodžić Ismetom i jednim imamom a ja tu zakletvu nisam polagao. Okr. je predočeno da je pred ovl. radnicima SUP-a izjavio da je polagao zakletvu, te upitan za razliku izjavi: "Tu izjavu sam dao pod prisilom". Nisam učio ljude da sklapaju i rasklapaju automatsko i drugo oružje. Inače, bio sam prisutan u V-toj MZ gde je Etemović Džemail obučavao ljude u sklapanju i rasklapanju oružja.

Bio sam u s. Trnavi sa Zilkić Safetom i Etemović Džemailom koji su obučavali neke ljude da rukuju oružjem - i to u nekoj strugari. Tokom januara 1993. godine vršena je probna mobilizacija na teritoriji V-te MZ posle pola noći. Smotru su vršili Ahmetović Sokol i Etemović Džemail, koji mi je narednog dana pričao da je smotra uspela.

Ja sam bio u Tutinu zajedno sa Ugljanin Fadilom, Etemović Džemailom, Ahmetović Sokolom i još sa 7-8 ljudi koji su učestvovali u kradji eksploziva. Ja u kradji nisam učestvovao, jer sam ostale učesnike kradje sa Ahmetović Sokolom čekao na putu. Ja neznam koliko je ekspl. ukradjeno, ali znam da je istovaren u kući Alić Mustafe. Meni je Ugljanin Fadil pričao da ima nekog prijatelja u Tutinu koji mu je je taj ekspl. ostavio.

Ugljanin Fadil je bio koordinator između mesnih zajedn. i Gl. štaba za Sandžak u šta nisam savim siguran.

Ja sam iz svoje škole doneo jedan kinoprojektor te smo gledali jedan dan film o diverzijama i eksplozivu i jedan film o civilnoj zaštiti i skloništima. Nije mi poznato ko je doneo filmove. Filmovi su gledani u kaf. Fontana u blizini OŠ "Vuk Karadžić".

Pre mog hapšenja meni su upućivane pretnje NN lica u smislu da će mi ubiti ženu i decu - telefonskim putem.

Nikada nisam razgovarao lično sa S. Ugljaninom, niti sam išao u njegov stan. Osećam se krivim što sam radio a to sam radio iz lične sigurnosti i straha koje je vladalo u N. Pazatu da mogu napasti četnici, Arkanovi ljudi i Šešeljevci.